

**BREU HISTÒRIA DELS 50 ANYS DEL SEMINARI PERMANENT DE CIÈNCIES NATURALS (SPCN) DE
CATALUNYA**

ÍNDEX

1. Etapa fundacional (des d'abans de 1969 a 1974)
2. Incorporació a l'ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona
(Del curs 1975 -1976 al curs 1994-1995)
3. Constitució com associació de professorat de secundària amb
Conveni de col·laboració amb l'ICE de la UAB.
(Del 6 d'Octubre del 1995 fins el 2020)
4. Col·laboració amb l'ICE de la Universitat de Barcelona i amb la
Facultat de Ciències de la Terra-
(A partir de l'octubre de 2021)
5. Objectius del grup inicial i del posterior Seminari de Ciències Naturals
en els diferents etapes.
6. Línies d'actuació. Activitats principals.
 - 6.1 Compartir material de pràctiques. Primer centre de recursos de Ciències.
 - 6.2 L'observació i la interpretació de resultats com a base de l'aprenentatge.
 - 6.3 Actualització de coneixements científics del professorat.
 - 6.4 Sortides a camp i altres recursos didàctics.
 - 6.5 Ús de recursos informàtics a l'aula
 - 6.6 Les programacions didàctiques
 - 6.7 Avaluació de l'alumnat
7. Relació amb altres Institucions
8. Assistència a les activitats i cursos
9. Equips directius i de coordinació
10. Taula de cursos realitzats

1 ETAPA FUNDACIONAL

El Seminari Permanent de Ciències Naturals prové d'un grup de professors i professores de Ciències naturals que abans de la creació de l'ICE de l'Autònoma l'any 1969, es trobaven el primer divendres de cada mes a les instal·lacions (despatx i laboratori) del Seminari de Ciències Naturals de l'Institut Nacional d'Ensenyament Mitjà "Sant Josep de Calassanç", carrer Sant Quintí nº 32 de Barcelona, amb la finalitat de compartir coneixement i experiències i millorar així les seves classes de Ciències Naturals de Batxillerat.

Aquest grup tenia com a referència la pràctica docent de l'Institut Escola, que en temps de la República estava a Institut Verdaguer de Barcelona. També coneixien part dels seus materials didàctics.

Durant la segona meitat els anys 60 i primers dels setanta, darrers anys dels franquisme, hi havia molt poca oferta de formació pel professorat, però la inquietud per fer un ensenyament de qualitat va impulsar el fer intercanvis d'experiències entre grups de docents en el propis centres i entre centres, majoritàriament públics, anomenats llavors Institutos Nacionales de Enseñanza Media "INEM"

En els anys setanta es feien cursos de formació a l'Institut Botànic de Barcelona, sobretot de Bolets. L'Institut Químic de Sarrià en feia de Tècniques i observació microscòpica i de Botànica pràctica. També eren de gran ajuda les Sessions científiques mensuals de la Institució Catalana d'Història Natural (ICHN) i els Seminaris d'Estudis Universitaris que organitzaven. Gràcies a la tradició de l'excursionisme científic de Catalunya, també hi havia oferta de cursos amb sortides al camp organitzats, entre altres, pel Centre Excursionista de Catalunya. En aquestes sortides es feia estudi dels paisatges de Catalunya, observació de flora i de fauna, etc.

A principis dels anys setanta es va iniciar un gran interès per l'ecologia, coincidint amb moltes desfetes mediambientals que s'estaven produint, atesa la descontrolada construcció urbanística de l'època. L'any 1976 la Institució Catalana de Ciències Naturals, va publicar el Llibre Blanc de la Gestió de la Natura dels Països Catalans "Natura ús o abús?". També era un moment en què s'aprofundia i es donava molta difusió a la teoria de la tectònica de plaques. Aquests temes, i altres d'actualitat, formaven part dels continguts de les reunions mensuals del grup. Per altra banda, de les reunions es donava a conèixer la bibliografia corresponent, aportada pels diferents assistents.

Inicialment el grup era reduït. Cal esmentar com fundadors entusiastes del grup, entre altres, a Carme Duran Manero de l'Institut Sant Josep de Calassanç de Barcelona, Neus Llovera Vidal de l'Institut Santa Eulàlia de l'Hospitalet, Josep Vives de l'Institut Joan d'Àustria de Barcelona i Pilar Sesé Muniategui de l'Institut Lluís de Requesens de Molins de Rei

Encara que el castellà era la llengua obligatòria d'ensenyament, la llengua utilitzada pel grup va ser bàsicament el català.

A finals dels anys setanta i principis dels anys vuitanta, la Institució Catalana d'Història Natural, va publicar diversos quaderns de vocabularis de termes científics en català de geologia, els quals varen ser de gran utilitat pels professorat. Donada la seva importància se'n va fer la difusió.

Poc a poc el grup es va anar ampliant, sobretot a partir de 1971. Cal tenir en compte que l'any 1970 va entrar en vigor la nova Llei General d'Educació, per la qual cosa es va implantar un nou batxillerat anomenat BUP o Batxillerat Unificat Polivalent. Les responsables de l'organització de les trobades eren la Carme Duran, La Neus Llovera i la Pilar Sesé. El contingut de les reunions es basava en els suggeriments i necessitats d'aprofundiment de continguts científics i didàctics dels assistents. Es procurava fer un treball de grup en què tothom hi pogués participar amb tota llibertat. Com els agradava dir, formaven un grup de companys que compartien els mateixos interessos en relació a l'ensenyament i aprenentatge dels alumnes.

Aquest nou Batxillerat preveia canvis terminològics i didàctics importants, els quals no varen estar acompanyats d'ofertes formatives rellevants per part de l'administració educativa, per la qual cosa molts professors i professores de batxillerat sentien una gran necessitat de formació. Aquesta la varen trobar en les reunions dels primers divendres de cada mes que es feien al Seminari de Ciències Naturals de l'Institut Sant Josep de Calassanç de Barcelona.

Tot i les deficiències de l'oferta de formació de l'administració educativa a l'entrar en vigor la nova Llei, va ser de gran ajuda i utilitat pel professorat, la dotació de material de laboratori, que s'acompanyava de protocols de pràctiques. Les deficiències del material de laboratori també va ser objecte de discussió del grup. Es varen fer propostes de millora, per exemple: solucionar el problema dels microscopis escolars que tenien la platina inclinada, posant un adaptador construït per un manyà.

El professorat que participava en les primeres reunions i activitats era convocat per telèfon per companys coneguts o els que s'assignaven en cada trobada segons la llista de participants que es disposava d'anteriors sessions. Així, poc a poc es va ampliar el nombre d'assistents a les reunions didàctiques, els quals procedien d'arreu de Catalunya. Posteriorment, les convocatòries es feien per carta amb la programació trimestral o anual.

2 INCORPORACIÓ A L'ICE DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA (1975-1994)

L'ICE de la UAB es va crear l'any 1969, i una de les seves iniciatives va ser la de promoure la formació de grups independents de professors de diferents matèries, anomenats "seminaris permanents". Aquests grups tenien com a objectiu compartir experiències i millorar la pràctica docent. La primera directora de

l'ICE de la UAB, Sra. Berta Gutiérrez Reñón, que va ser contractada per l'ICE al 1973, i que va exercir com a directora del 1980 al 1987, es va posar en contacte amb la senyora Pilar Sesé Muniategui del grup del Seminari de l'Institut Sant Josep de Calassanç per oferir-li el suport de l'Institut de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona, ubicat en la Casa de la Convalescència de l'antic Hospital de Santa Creu, llavors ja de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, al Carrer Sant Antoni Mª Claret 171, molt a prop de l'Institut Sant Josep de Calassanç.

L'ICE de la UAB es comprometia a respectar l'autonomia de funcionament del grup i fer el reconeixement oficial de les activitats de formació que es portessin a terme el cost del qual se'n feia càrrec, ja que en formaríem part. Fins aquell moment les activitats del grup no tenien cap reconeixement oficial.

Finalment el curs 1975-1976 el nostre grup va acceptar formar part de l'ICE de la UAB amb el nom de **Seminari Permanent de Ciències Naturals**. Amb tot, les reunions que varen ser anomenades *taules rodones*, es varen fer encara un temps a l'Institut Sant Josep de Calassanç. L'any 1977 les activitats formatives del Seminari ja es varen fer definitivament a les instal·lacions de l'ICE.

Les reunions, ara anomenades taules rodones, es varen continuar fent els primers divendres de cada mes. Els cursos també es feien en divendres, en aquests cas amb periodicitat setmanal.

3 ASSOCIACIÓ DE PROFESSORAT DE SECUNDÀRIA. CONVENI DE COL·LABORACIÓ AMB L'ICE DE LA UAB (Des de el curs 1995- 1996 fins el curs 2020-2021)

Atès que l'any 1994 l'ICE de l'UAB va fer canvis en el plantejament de la formació del professorat, no va donar continuïtat als seminaris permanents que fins llavors s'havien establert. Així el curs 1994-1995 va ser l'últim curs en el que vàrem estar en funcionament

Atesa l'activitat continuada, des de abans de l'any 1969 del grup de professorat que formava part del Seminari de Ciències Naturals, el 6 d'Octubre de 1995, es va decidir fer els tràmits corresponents per constituir **una associació de professorat sense ànim de lucre, mantenint el mateix nom** i organitzar activitats de formació reconegudes pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya que gestionaria la pròpia associació. Per constituir-se com associació de professors es varen fer els estatuts, aprovats per l'assemblea de socis el 6 d'octubre de 1995, es va fixar la seu, que va ser el domicili d'una associada, i el Senyor Ramon Pascual Lluvià va dissenyar el logotip amb les inicials SPCN.

Cada curs es presentava la programació de les activitats de formació al Departament d'Ensenyament per tal que fossin aprovades i obtenir així el reconeixement oficial dels cursos de formació i rebre la subvenció

corresponent. Gràcies a l'import d'aquestes subvencions i de les quotes dels associats es van poder pagar totes les despeses del professorat que impartia els cursos teòrics i pràctics.

Atès que ja feia molts anys que les sessions de formació es feien en les dependències de l'ICE de la UAB, es va demanar poder-ne seguir disposant, ja que l'associació no disposava de cap local ni recursos per poder tenir-ne un. Acceptada la petició es va signar un **conveni** amb l'ICE de la UAB pel qual la nova associació de professorat podia continuar fent ús de les instal·lacions de l'ICE de la UAB i com a contrapartida, les activitats de formació serien a càrrec del Seminari Permanent i formarien part de l'oferta educativa de l'ICE.

Al 2004 es va posar en funcionament la web de l'Associació, com a mitjà de comunicació amb els associats, que començaven a ser molt nombrosos.

4 COL·LABORACIÓ AMB L'ICE DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA I AMB LA FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA TERRA (A partir de l'octubre de 2021)

Malauradament l'any 2021, no es varen donar les condicions per poder signar el conveni amb l'ICE de la UAB, per la qual cosa a partir del curs 2021-2022, després de 46 anys de relació amb l'ICE de la UAB, la nostra associació va signar el conveni de col·laboració amb l'ICE de la UB i amb la Facultat de Ciències de la Terra de Barcelona. Gràcies això, la nostra associació ha pogut seguir fent activitats de formació per a professorat de secundària.

Així, a partir del curs 2021-2022, el lloc de realització de les activitats formatives han estat les aules de la Facultat de Ciències de la Terra (abans Facultat de Geologia) de la UB, Carrer Martí i Franqués, s/n, 08028 Barcelona

5 OBJECTIUS DEL GRUP INICIAL I DEL POSTERIOR SEMINARI DE CIÈNCES NATURALS EN LES DIFERENTS ETAPES

1. Millorar les classes teòriques i pràctiques de Biologia i Geologia de batxillerat i l'ESO.
2. Oferir una formació teòrica i pràctica actualitzada d'aprofundiment de continguts i didàctica de Biologia i Geologia.
3. Analitzar i valorar models didàctics de classes, de pràctiques i de camp, així com d'activitats d'avaluació.
4. Intercanviar experiències didàctiques entre el professorat i seminaris/Departaments de diferents centres.
5. Donar informació en relació a cursos , congressos i recursos.

6 LÍNIES D'ACTUACIÓ. ACTIVITATS PRINCIPALS

6.1 Compartir material de pràctiques i primer Centre de Recursos de Ciències

Al principi una de las activitats principals del grup del Sant Josep de Calassanç era compartir guions de pràctiques i material natural per portar-les a terme.

Atesa la dificultat de tenir en el moment oportú un bon material de pràctiques viu, era costum que, si algun membre l'havia anat a buscar o en tenia al seu laboratori, el facilités a qui l'interessés.

Amb la restauració de la Generalitat de Catalunya l'any 1977 es va demanar a la Directora General de Batxillerat, Senyora Carme Laura Gil, la possibilitat de la creació d'un centre de Recursos de Ciències per tal que el professorat de Ciències Naturals disposessin de material per fer pràctiques de laboratori. Cal dir que vàrem comptar amb suport del l'inspector d'Ensenyament de Ciències Naturals, Senyor Miquel Oliveras Rico.

La petició va ser atesa i a principis dels anys vuitanta es va poder organitzar una visita a un Centre de Recursos de París per veure el seu funcionament i el tipus de material que disposava. Després el Departament d'Ensenyament va optar per la creació d'un Centre de Recursos de Ciències experimentals que disposés de material de Biologia, Geologia i també de Física i Química.

Més endavant el Centre de Recursos de Ciències, es va instal·lar en laboratori de l'Institut Joan d'Àustria de Barcelona. Pel seu funcionament es va donar comissió de serveis a dos professors, un de Biologia i Geologia, i l'altre de Física i Química. En aquest centre hi havia material de préstec per fer pràctiques i es facilitaven els seus respectius protocols.

Una de les singularitats del centre de recursos de Biologia i Geologia era que subministrava material viu, el qual es cultivava en el mateix centre.

Amb el temps el Centre de Recursos de Ciències disposava també de material pels centres d'educació primària i va anar canviant el seu funcionament i l'enfocament com a Centre de Recursos. Disposava de més personal i molt més espai. Entre altres activitats, cal citar el disseny i posada en marxa de diversos projectes, com el de Ciències 6-12. El Centre de Recursos ha esdevingut l'actual CESIRE.

6.2 L'observació i la interpretació de resultats com a base de l'aprenentatge.

S'entenia que l'observació i la interpretació eren bàsics per l'aprenentatge de la Biologia i Geologia i que calia treballar el mètode científic a diferents nivells, segons l'edat i capacitats dels alumnes. Per això calia compartir i intercanviar experiències reeixides i analitzar les menys exitoses per tal de modificar-les. Es proposaven plantejar un ensenyament alternatiu al mètode dogmàtic, és a dir, aquell que consisteix en transmetre coneixements a base d'afirmacions o negacions del professor i l'alumnat té un paper passiu en el seu aprenentatge. Per això, s'esforçaven en utilitzar mètodes i tècniques que exigissin la participació activa de l'alumnat limitant al màxim l'aprenentatge memorístic.

6.3 Actualització de coneixements científics del professorat.

Defensaven l'aprofundiment de coneixements científics, tant teòrics com pràctics, per part del professorat per tal de millorar la seva funció didàctica. La Neus Llovera deia "**Si no saps el què difícilment sabràs el com**". Per tant, l'excel·lència de saber com ensenyar un determinat coneixement a diferents nivells, en funció de la capacitat i edat de l'alumnat, depenia que el professorat tingués un coneixement molt clar del què volia ensenyar.

Per això, es programaven sessions teòriques d'ampliació de coneixements amb propostes d'aplicació didàctica, així com sortides de camp, amb especialistes reconeguts de la matèria així com pels mateixos components del grup. Com exemple citarem el Doctor Ramon Margalef i Doctor Antoni Prevosti que, en la primera època, varen acceptar amablement la invitació de fer algunes sessions de formació.

6.4 Cursos realitzats en sortides al camp i altres recursos didàctics

Les sortides teòric-pràctiques al camp amb l'alumnat es consideraven imprescindibles pel seu aprenentatge. Per això, calia que el professorat tingués un bon coneixement de l'entorn i eines per preparar el treball de camp dels alumnes a diferents nivells. Per això, es feien moltes sortides de camp a les que assistien gran nombre de professorat. Normalment es feien en dissabte, en diumenge o tot el cap de setmana. Al començament es feien amb cotxes particulars. Quan ens vàrem incorporar a l'ICE de l'UAB es van poder fer amb autocars contractats per l'ICE. Com associació de professors sense ànim de lucre, es varen continuar fent aquestes sortides, normalment amb autocars contractats per l'associació.

Totes aquestes sortides enriqueixen molt les classes teòriques i pràctiques ja que, a més a més d'aprofundir in situ els coneixements, el professorat recollia mostres naturals i obtenia material gràfic per la seva posterior utilització amb l'alumnat.

Atesa la utilitat dels cursos amb sortides al camp, es va començar a programar sortides durant els cinc primers dies de les vacances de Setmana Santa i una altra setmana a finals de juny i/o començament de juliol. Aquestes han estat i estan molt valorades pel professorat ja que a més a més dels coneixements que s'adquireixen, l'intercanvi d'experiències i la convivència entre els assistents, aporten un gran valor afegit.

Una de les primeres sortides d'una setmana de durada de final de curs es varen fer a l'aquàrium de Blanes, que depenia de l'Institut d'Investigació Pesquera (CSIC). Aquí es varen poder fer cursos de biologia marina i de tècniques de pesca.

L'Escola de la Natura Can Lleonard del Montseny va iniciar la seves activitats d'educació ambiental el febrer de 1978. Aquesta va ser la primera escola de la natura de tot l'Estat Espanyol. El Seminari Permanent de Ciències Naturals la va donar a conèixer a tots els associats. Després d'una primera visita s'hi van desenvolupar diferents cursos de formació que van donar eines didàctiques de gran interès al professorat. Molts centres hi organitzaven sortides amb els seus alumnes.

Cal destacar també les visites i cursos fets a diferents Parcs Naturals de Catalunya i fora de Catalunya.

6.5 Ús de recursos informàtics a l'aula

L'any 1985 es va començar a donar conèixer programes didàctics en suport informàtic per afavorir l'aprenentatge de l'alumnat.

6.6 Les programacions didàctiques

A l'inici una de les activitats que es duïen a terme va ser l'actualització de les programacions didàctiques, adaptant-les amb el que disposava la nova *Llei d'Educació de 1970*.

Es vetllava perquè les programacions fossin reals i que hi hagués integració de les classes teòriques amb les pràctiques de laboratori i les sortides al camp. En les reunions del grup s'hi presentaven propostes concretes d'algun aspecte i els assistents podien i feien moltes aportacions.

Als instituts es feien classes pràctiques cada setmana. Atès que la ràtio de l'alumnat era de 40 alumnes per classe, per tal de millorar la seva realització al laboratori, es proposava que hi haguessin dos professors alhora. Es va comprovar així la millora dels resultats.

L'octubre de 1990 es va publicar i entrar en vigor La Llei Orgànica General del Sistema Educatiu, LOGSE, la qual va comportar, una altra vegada, canvis curriculars, terminològics i organitzatius molt importants. Així, l'anomenat marc curricular establia com a continguts : fets, conceptes, procediments, valors, normes i actituds. Per altra banda, el disseny curricular formulava tres nivells de concreció. El tercer nivell corresponia a les programacions concretes d'aula.

Aquesta vegada l'oferta de formació per part de l'Administració educativa va ser molt extensa però el professorat va tenir moltes dificultats en poder portar a terme l'ensenyament de l'anomenada educació secundària obligatòria "ESO".

La programació de les activitats del Seminari Permanent va recollir les inquietuds del professorat i les activitats es varen centrar, en el primer moment, en l'ensenyament d'aquesta etapa educativa. Es va aprofundir en el significat de l'aprenentatge significatiu, en les activitats procedimentals i entre altres, en la detecció i atenció a els errors conceptuals de l'alumnat.

Quan al batxillerat, el nou pla d'estudis proposava que els alumnes fessin un treball de recerca. Aspecte que també es va tractar en diverses sessions de formació i d'intercanvi d'experiències.

6.7 Avaluació de l'alumnat.

La Llei d'Ensenyament de l'any 1970 establia el terme "avaluació" substituint el de "qualificació" de l'anterior pla d'estudis. En la nova llei es preveia fer una avaluació dels coneixements de l'alumnat i també la seva actitud. Es varen dedicar moltes reunions a l'avaluació dels alumnes a partir de diferents models. L'any 1973 un dels membres del grup va donar a conèixer el llibre "Taxonomia de los objetivos educacionales" de Benjamin Bloom i col·laboradors de l'any 1971, el qual va servir per aprofundir en el

coneixement de les capacitats intel·lectuals de l'alumnat i ajudar així en el disseny d'activitats d'aprenentatge i d'avaluació, tenint en compte els nivells de complexitat de les mateixes.

Alguns membres del grup van proposar i compartir diferents activitats d'avaluació per valorar principalment el nivell de comprensió, aplicació i anàlisi dels aprenentatges de l'alumnat.

Finalment, *La Llei Orgànica General del Sistema Educatiu, LOGSE* estableix tres tipus d'avaluació: Diagnòstica, formativa i la sumativa. Aspectes que varen ser objecte de reflexió i anàlisi en les sessions de formació programades.

7 RELACIONS AMB INSTITUCIONS

Amb el Departament d'Ensenyament

El Seminari Permanent de Ciències Naturals, des de el seu inici va intentar fer arribar les seves inquietuds a l'administració educativa, mitjançant escrits o sol·licitant entrevistes, per tal de millorar l'ensenyament de la Biologia i Geologia.

Pràctiques de laboratori

Per poder millorar el funcionament de les pràctiques de laboratori, atès que la ràtio prevista a la Llei de 1970 era de 40 alumnes, es considerava imprescindible que hi haguessin dos professors al laboratori per fer les pràctiques. Després de les entrevistes amb diferents responsables de l'administració educativa, es va aconseguir que sempre que no impliqués un increment de professorat, hi haguessin dos professors de Ciències naturals a les classes de laboratori amb algunes hores lectives i hores de guàrdia assignades al laboratori, previ aprovació del claustre.

En relació al currículum

Atesa la dificultat de poder impartir tot el currículum que es preveia en el pla d'estudis, en les diferents reunions es feien propostes de seqüenciar i prioritzar diferents aspectes per tal d'afavorir l'aprenentatge significatiu de l'alumnat defugint de la memorització. Aquests acords eren els que constaven en les programacions didàctiques i es va comunicar a la inspectors de Ciències naturals en diverses entrevistes.

Amb l'entrada en vigor de la LOGSE, i amb l'establiment de l'àrea de Ciències de la naturalesa, va empitjorar més la situació, ja que *el nombre d'hores lectives que a l'ESO* es podien dedicar a la Biologia, Geologia, Física i Química eren del tot insuficients pel currículum de l'àrea de Ciències de la Naturalesa. Per això, amb data 21 de juny de 2000, una vegada publicada la Resolució de 18 de maig de 2000, que

donava instruccions per a l'organització de centres docents per al curs 200-2001, es va fer un escrit dirigit a La Consellera d'Ensenyament per fer arribar la preocupació i sorpresa del professorat pel nombre de crèdits comuns i variables, assignats a l'àrea de Ciències Naturalesa, que incloïa quatre matèries diferents. En el mateix escrit es va incloure un estudi de la distribució dels crèdits de tota l'ESO per demostrar la insuficient assignació de crèdits que s'havia fet a l'àrea.

En el mateix escrit es fa esment a l'escrit de 28 de febrer de 2000, on es feien observacions en relació a la insuficient dotació de plantilla de professorat per poder impartir amb garantia les Ciències de la Terra i el Medi ambient. També es considerava que aquesta matèria hauria d'estar inclosa com a matèria de modalitat en el batxillerat tecnològic, a més a més del batxillerat de Ciències de la Naturalesa i de la Salut.

Amb data 15 d'abril de 1999 ja s'havia fet un altre escrit a La Directora General d'Ordenació Educativa pels continguts inclosos en la matèria de batxillerat *Ciències de la Terra i del Medi Ambient*, que si bé es considerava que eren molt encertats, es considerava que l'alumnat hauria de tenir uns coneixements previs de Geologia de l'ESO que no tenien, ja que en aquesta etapa es feien de manera poc aprofundida, o bé, no estaven previstos en el currículum. Per solucionar el problema es proposava afegir un crèdit de cartografia a la matèria optativa tipificada de Geologia i passar-la a matèria de modalitat. També es va sol·licitar una entrevista. La resposta per escrit al nostre escrit i després de l'entrevista concedida, el Director General d'Ordenació no va atendre les nostres demandes.

En relació al Departament de Ciències de la Naturalesa

Amb l'entrada en vigor de la LOGSE es va crear el Departament de Ciències de la Naturalesa que incloïa quatre matèries (Biologia, Geologia, Química i Física). Encara que estava previst que es poguessin constituir seminaris en els departaments, al dependre la decisió de les direccions els centres, no s'assegurava la seva existència. Per altre banda el nombre d'hores lectives assignades als Caps de Departament i de Seminari, en molts casos era inferior a tres, la qual cosa representava una càrrega de feina. Es demanava que com es preveia en la Formació Professional, es constituïssin Departaments específics segons les matèries, un de Biologia i Geologia i un altre de Física i Química. També que els Caps de Departaments fossin especialistes en les matèries i que la reducció pels Caps de Departament fos tres hores.

Suport a l'aula museu de l'IES Vicens Vives de Girona.

Com a conseqüència de les obres de millora de l'IES J. Vicens Vives de Girona l'any 2000 es va perdre un laboratori aula-museu de Ciències Naturals en el qual es conservava molt de material de gran valor

didàctic, històric i natural. Aquest centre, dels més antics de Catalunya, va dotar l'aula de Ciències Naturals d'instruments didàctics de gran qualitat ja en la segona meitat del s. XIX.

Coneixedors d'aquest fet, es va adreçar un escrit amb data 15 de febrer de 2000 al Delegat Territorial de Girona del Departament d'Ensenyament, demanant que es mantingués el nombre de laboratoris en l'esmentat Institut i que s'evités la dispersió del material de l'aula-museu i que aquest es retornés al mateix centre en acabar les reformes.

Durant les obres, part del material va ser emmagatzemat en males condicions, per la qual cosa es van deteriorar molts llibres tant de Zoologia com de Botànica. Val a dir que alguns eren llibres del s. XIX i principis del XX il·lustrats i acolorits alguns d'ells a ma.

Un cop acabades les obres, al veure l'estat deplorable que presentaven molts dels 12 pt llibres retornats, es va demanar que fossin restaurats.

Es van sol·licitar entrevistes per plantejar el problema als diferents responsables del Departament d'Ensenyament a Barcelona. També es va escriure una carta al Director de Punt Diari de Girona, per donar suport a la conservació de l'esmentada aula –museu del Institut J. Vicens Vives. Malgrat la defensa d'aquest patrimoni científic i històric que va fer la Cap de Seminari de Ciències del centre, Sra. Sefa Agelet, l'aula museu es va perdre. Els llibres que es van poder salvar van ser retornats així com altres materials. Els herbaris es van cedir a la Universitat de Girona.

A hores d'ara els materials que van sobreviure les obres estan dispersos i la unitat inicial de l'aula-museu s'ha perdut.

Amb la Universitat

Des del principi es varen tenir contactes amb professorat de diferents departaments de les facultats de Biologia, Geologia i Medicina de les Universitats de Catalunya, per demanar que es fessin càrrec de cursos d'actualització de coneixements teòric – pràctics i sortides al camp. Cal dir que sempre s'ha trobat una gran predisposició i s'ha rebut l'ajuda sol·licitada. En el cas de cursos i sortides fora de Catalunya, en molts casos, ens facilitaven la manera de connectar amb professorat especialitat, de departaments de facultats d'altres universitats de l'estat o de l'estranger.

El Seminari ha manifestat, quan calia, la seva opinió respecte als canvis curriculars plantejats i també sobre els canvis en les proves de selectivitat.

Difusió i Participació a Congressos i Simposis

En les diferents trobades es donava informació en relació a Congressos i Simposis que es feien a Catalunya i la resta de l'Estat i es facilitava i/o organitzava la participació dels interessats. Cal assenyalar la col·laboració amb la organització i seguiment de les Olimpíades de Biologia i Geologia des del seu començament.

8 ASSISTÈNCIA A LES ACTIVITATS I CURSOS del SPCN

De des de l'inici la participació del professorat a les activitats del divendres a la tarda eren obertes. Pels cursos teòric – pràctics que incloïen sortides al camp o pràctiques de labora s'oferien places limitades. Moltes vegades el nombre de peticions era molt superior al nombre de places. Aquestes s'adjudicaven per ordre d'inscripció. En alguns casos es va repetir el curs per donar cabuda a tots els interessats. Aquesta dinàmica s'ha mantingut fins a l'actualitat.

9 JUNTA GESTORA I DE COORDINACIÓ

Es varen constituir Junes Gestores escollides a les assemblees anuals a partir del curs 1995-.96, quan es va constituir l'associació de professorat sense ànim de lucre.

Al començament l'organització del grup la portaven la senyora Carme Duran Manero i la Senyora Neus Llovera Vidal. Posteriorment, amb la incorporació a l'ICE de la UAB, el grup del l'Institut Sant Josep de Calassanç es va anomenar Seminari Permanent de Ciències Naturals (SPCN) i les coordinadores del qual eren la senyora Neus Llovera Vidal i la senyora Pilar Sesé Muniategui.

Més tard, per facilitar la gestió, es va considerar que calia crear una junta de coordinació mes amplia i estructurada. La composició actual de la Junta Gestora és la següent:

Presidenta: Eulàlia Duran i Barrachina

Tresorera: Mª Gracia Fernández González

Vicepresidenta: Francisca Guerola Soler

Secretària: Mª Luz Romero Suárez

Vocal 1: Josep Carbonell Terme

Vocal 2: Joana Llorens i Sallarés

Vocal 3: Núria Martí Batera

Vocal 4: Frederic Lloret Iñesta

Vocal 5: Margarita Soriano Lasheras

Vocal 6: Miguel Angel González Mateo

Actualment l'associació té un total de 140 socis i la informació als associats es fa a través de la pàgina web <https://spcn.cat> que està oberta a tothom.

Document realitzat per Dolors Arnaldo modificat per la comissió encarregada de la preparació dels actes del 50e aniversari.

Barcelona, 31 de gener de 2025